

[Elisabeth Bruun Olesen]

sige, at de langtidsarbejdsløse skal bosætte sig på fastlandet i kursusperioden – med de følger, det måtte få for familielivet. Hertil kommer, at der ikke kan ydes de langtidsarbejdsløse mobilitetsfremmende ydelser, og en tur-retur-billet fra Samsø til Århus koster faktisk 90 kr.

Til sidst vil jeg præcisere en anden hulhed. Man taler så utrolig meget om de 40 mill. kr., som arbejdsministeren har at jonglere med, og som hun skal bruge til arbejdsmarkedsuddannelserne. Der vil jeg igen pointere, at de skal finansieres af AUD-fonden, og det vil sige af os selv. Det vil sige, at regeringen ikke ofrer én eneste krone ekstra på arbejdsministerens område; man lægger blot penge ud, og så skraber man dem ind senere.

Konkluderende vil jeg derfor sige, at de langtidsarbejdsløse kommer til at betale en meget høj pris for de smukke hensigter og smukke ord, som de radikale udtaler. De har på papiret ret til en uddannelsesplads, men de skal selv ud at finde den i konkurrence med alle andre uddannelsessøgende, og endestationen for den stakkel, som ikke får arbejde eller kommer i gang med en uddannelse, bliver et fattigdomsniveau.

Kofod-Svendsen (KrF):

Den, der har lyttet til debatten i dag og fulgt med i den offentlige debat de foregående måneder, kunne have fået det indtryk, at regeringspartierne og det radikale venstre havde et hovedsigte. Hvad var det? Jo, at give så mange mennesker som muligt prædikatet at være overflødige i samfundet. Gang på gang har den tone lydt; det er det, regeringspartierne og det radikale venstre vil. Der vil jeg blot stille ét spørgsmål: hvis det var det, man ville så hurtigt som muligt, hvorfor har man så indføjet en revisionsparagraf? Arbejdsministeren har i samråd i arbejdsmarkedsudvalget udtrykkeligt oplyst, at der i slutningen af 1986 inden lovrevisionen vil blive fremlagt et uvildigt erfarings- og vurderingsmateriale med henblik på at tilvejebringe det bedst mulige beslutningsgrundlag for revisionen. Det ville man da ikke gøre, hvis sigtet var så hurtigt som muligt at få så mange som muligt på graduerede dagpenge.

Den, der lidt uvildigt ser igennem, hvad der er forelagt her, vil naturligvis heller ikke

komme til den negative konklusion med hensyn til lovforslagets sigte. Tværtimod er det jo sådan, at med ændringen af arbejdstilbudsordningen sker der en afgørende forbedring af de langtidslediges muligheder på arbejdsmarkedet. De langtidsledige vil efter et gennemført uddannelsesstilbud have forbedret deres kvalifikationer til at modtage arbejde, således at arbejdsformidlingen får bedre muligheder for at finde egnet beskæftigelse for denne gruppe.

Der er længe skabt mistillid til det, der her er lagt frem. Er der uddannelsespladser nok? Er administrationen forberedt på en tilstrækkelig god måde? Her vil jeg spørge: var det ikke rimeligere at fokusere på det principielt nye og positive, at man nu vil tilbyde langtidsledige en uddannelse på 18 måneder med dagpenge, under visse forudsætninger op til 24 måneder. Hvor i verden findes ordninger, der er bedre?

Naturligvis vil der altid, når man kommer med et nyt forslag, være en vis usikkerhed. Vi står over for en nyskabelse, og derfor vil der være en vis usikkerhed med hensyn til, hvordan vi bedst kan administrere dette her, en usikkerhed både hos myndighederne og hos de langtidsledige, hvis selvtilid just ikke er styrket efter en lang periode som langtidsledige. Jeg mener, vi skylder de ledige, at vi kommer i gang og bruger mulighederne, så de virkelig får en chance; modstykket til dette her er jo, at der intet sker. Jeg synes, det er en positiv udfordring virkelig at satse på at skabe uddannelsespladser med gode beskæftigelsesmuligheder. Det er det fremadrettede, specielt sammenholdt med den situation, at der skabes flere arbejdspladser i den private sektor. Lad os da uddanne ledige, så de kommer i arbejde. Lad os satse på dette sigte fremfor denne stadige såen mistænksomhed; den tror jeg ikke gavner de ledige.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Bruun Olesen (VS):

Nu siger hr. Kofod-Svendsen: ja men hvis regeringen virkelig var så ond, at hovedsigtet var, at de arbejdsløse skulle kastes ned på nedsatte dagpenge, hvorfor havde man så fået en revisionsparagraf ind? Så må jeg da spørge hr. Kofod-Svendsen, hvorfor man ikke har haft den med inde hele tiden; den er jo kommet ind i løbet af behandlingen.